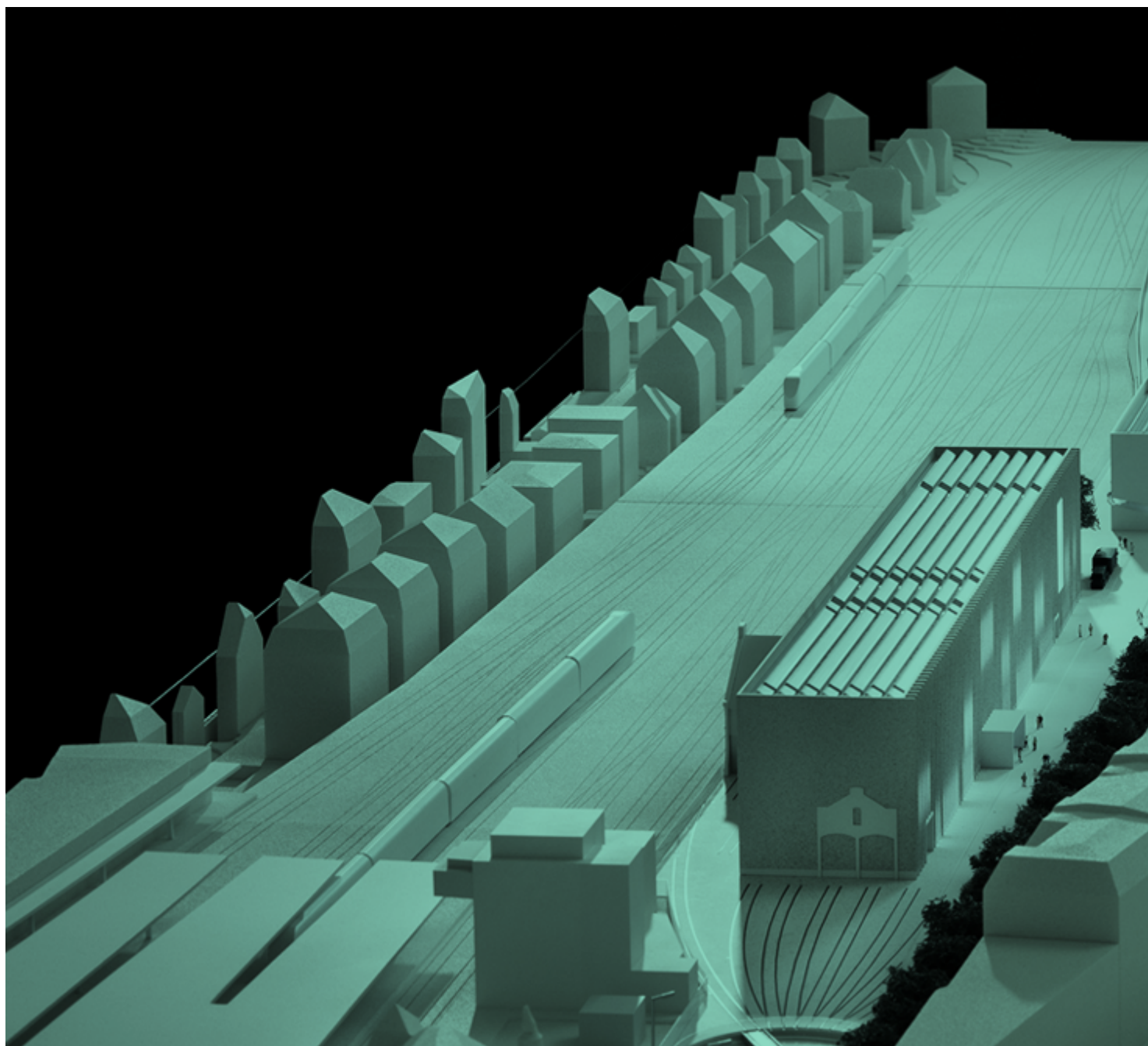

Plateforme 10 és un nou pol museístic creat a la ciutat de Lausanne, que reagrupa el Museu Cantonal de Belles-Arts (MCBA), el Museu Cantonal de la Fotografia (Museu de l'Elysée) i el Museu d'Arts Aplicades Contemporànies (MUDAC). Per completar el pol dels tres museus, es recuperen els 14 arcs sota pont de manera complementària, amb l'objectiu de desenvolupar una zona de galeries d'art, promoció cultural i serveis aplicats a l'art. Els arcs complementaris mutualitzen programàticament el conjunt dels 3 museus situant-se també les biblioteques, centre de documentació, espai de restauració, cafeteries i diferents auditoris i sales de conferències.

L'any 2009 la ciutat de Lausanne, després d'haver desestimat diferents projectes per a l'emplaçament del pol cultural, decideix establir el conjunt museístic als hangars de locomotores de la companyia de trens de la confederació (CFF), un emplaçament de 25,000 m² situats al centre de la ciutat, al costat de l'Estació Central. L'any 2010 l'ajuntament convoca un concurs internacional d'idees per la construcció del nou Museu Cantonal de Belles-Arts i l'ordenació del conjunt del pol. S'hi presenten 136 candidatures, 18 estudis són seleccionats i el 2011 l'estudi d'arquitectura **Barozzi & Veiga** guanya el projecte. El 5 octubre 2019 el Museu és inaugurat oficialment.

L'edifici dissenyat té la característica d'homenatjar al passat industrial del lloc però també ha estat concebut sota els criteris actuals dels museus contemporanis. Els espais expositius es reparteixen en 2 pisos, l'accés es realitza al centre de l'edifici i divideix en dues parts les exposicions permanents i temporals. Un gran espai projectat lligat a les sales d'exposicions temporals, situat a planta baixa, constitueix un laboratori experimental, obert a artistes locals i internacionals. L'edifici es presenta com un paral·lelepípede de 145 metres de llarg per 22 d'ample, que permet alliberar al nord la plaça d'accés i centre neuràlgic del conjunt del pol, on es mantenen els traçats de les antigues vies de tren així com la plataforma giratòria per a les locomotores. A la planta baixa en manté la nau central històrica de l'edifici de locomotores que permet distribuir les funcions de l'edifici i integra les comunicacions verticals i horitzontals de l'edifici. La sala d'exposicions permanents té una superfície d'1,750 m² i la temporal d'1'470 m² amb alçades variables de 4,4 m i 5,5 m.

Materialitzat d'obra vista, la façana Nord, que dona a la plaça central i a la vegada és l'accés a l'edifici, es dissenya amb unes grans lames verticals que ritmen la façana a la vegada que actuen de controladors lumínics i permeten emmarcar nombroses obertures puntuals, creant perspectives i establint una relació d'intercanvi visual entre el museu i la nova plaça.

L'any 2015 la ciutat de Lausanne, convoca el concurs internacional pel disseny dels nou Museu d'Art Aplicades contemporànies i el Museu de Fotografia Elysée, se seleccionen 21 candidatures de 149 presentades i el jurat premia el projecte "Un museu, dos museus" dels arquitectes portuguesos **Manuel i Francisco Aires Mateus**. El projecte combina programàticament dos museus en un, caracteritzat per una falla horitzontal que separa els dos museus, el MUDAC a la part superior i el Museu de Fotografia Elysée a la part del sòcol. Les zones d'exposicions consagrades al disseny i les arts aplicades contemporànies beneficien d'una il·luminació zenital, oferint grans espais modulables i configurables segons la necessitat i temàtica de l'exposició. El nou Museu de Fotografia es situa al sòcol del futur edifici, els espais de presentació del museu no tenen obertures a fi de garantir la millor conservació de l'arxiu fotogràfic exposat, de gran valor amb més d'un milió d'imatges, 20.000 llibres de fotografia i nombrosos fons fotogràfics com el Charles Chaplin, Ella Maillart o Nicolas Bouvier. L'enginy de la proposta dels arquitectes és que els serveis entre els dos

museus siguin compartits, reduint així els costos de manteniment, augmentat la presència de visitants per l'alternança de les exposicions així com els laboratoris de restauració o arxiu. Els dos nous museus en un, tenen exactes superfícies de 1.500 m2 cadascun.

El conjunt del pol museístic el completen la Fundació Toms Pauli, una de les rares institucions públiques en el món consagrades íntegrament a l'Art Tèxtil, amb tapisseries del XVI-XIX segle i una col·lecció d'art tèxtil del segle XX. I la Fundació Vallotton que són els arxius i obre cedides per l'artista al cantó.

El projecte en el seu conjunt mostra un gran interès de la ciutadania, un projecte esperat i desitjat que tan sols durant la primera setmana de la inauguració de Museu Cantonal de Belles-Arts va congregar 21.000 persones. A dia d'avui la construcció dels altres dos museus ja s'ha iniciat per completar el conjunt cultural i transformar i dinamitzar el barri de l'estació.

Gabriel Sibils, arquitecte. Corresponsal del COAC a Lausanne, Suïssa.

Gener 2020

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <https://www.arquitectes.cat/ca/mon/plateforme-10-barri-arts-lausanne?language=ca>

Links:

[1] <https://www.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/20822?language=ca>

[2] <https://www.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29?language=ca>